

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u Velikom vijeću, u sastavu: predsjednik Mirsad Ćeman, potpredsjednici Mato Tadić i Zlatko M. Knežević i sudije Valerija Galić, Miodrag Simović i Seada Palavrić, na sjednici održanoj 18. jula 2017- godine, u predmetu broj **AP-2527/17**, rješavajući apelacije **Stefana Mačkića**, na osnovu člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 18. stav (3) tačka h), člana 57. stav (2) tačka a) i člana 58. Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine-Prečišćeni tekst («Službeni glasnik Bosne i Hercegovine» broj 94/14), donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI

Odbacuju se kao nedopuštene apelacije **Stefana Mačkića** podnesene protiv presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 018945 16 U od 16. maja 2017. godine, broj 11 0 U 019441 16 U od 18. maja 2017. godine i broj 11 0 U 019909 16 U od 29. maja 2017. godine, zbog toga što su *ratione materiae* inkompatibilne sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

OBRAZLOŽENJE

AP-2527/17

1. Stefan Mačkić (u daljnjem tekstu: apelant) iz Banjaluke, podnio je 20. juna 2017. godine apelaciju Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) protiv Presude Okružnog suda u Banjaluci (u daljnjem tekstu: Okružni sud) broj 11 0 U 018945 16 U od 16. maja 2017. godine.
2. Osporenom presudom odbijena je kao neosnovana apelantova tužba protiv tuženog Upravnog odbora Univerziteta u Banjaluci (u daljnjem tekstu: Upravni odbor) radi poništenja Odluke broj 03/04-3.1409-27/16 od 19. maja 2016. godine kojom je odbijena apelantova žalba podnesena protiv Odgovora rektora Univerziteta na zahtjev o pristupu informacijama broj 01/04-2.938-1/16 od 4. aprila 2016. godine. Navedenim odgovorom rektor Univerziteta obavijestio je apelanta da Univerzitet nije u mogućnosti da dostavi tražene podatke s pozivom na član 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 20/01), te član 4. Pravilnika o anketiranju studenata o kvalitetu nastavnog procesa, a u vezi sa članom 16. stav 5.

navedenog Pravilnika, s obzirom da su podaci o provedenom anketiranju zaštićeni od neovlaštenog postupka trećih lica, a čuva ih Kancelarija za osiguranje kvaliteta Univerziteta uz istovremeno poučavanje o pravu na žalbu shodno članu 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama.

AP-2528/17

3. Apelant je 20. juna 2017. godine podnio apelaciju Ustavnom sudu protiv Presude Okružnog suda broj 11 0 U 019441 16 U od 18. maja 2017. godine.

4. Osporenim presudom odbijena je kao neosnovana apelantova tužba protiv tuženog Upravnog odbora radi poništenja Odluke broj 03/04-3.2426-14/16 od 2. septembra 2016. godine kojom je odbijena žalba podnesena zbog "ćutanja" tuženog broj 2350/16 od 9. avgusta 2016. godine (stav I izreke), odbijen je kao neosnovan apelantov zahtjev broj 2271/16 od 22. jula 2016. godine za pristup informacijama (stav II izreke) i utvrđeno da osporeni akt stupa na snagu danom donošenja (stav III izreke). U obrazloženju je navedeno da apelant podesenom tužbom osporava zakonitost osporenog akta u pogledu stava II izreke kojim je odbijen kao neosnovan apelantov zahtjev za pristup informacijama. Dalje je navedeno da je Upravni odbor utvrdio da u konkretnom slučaju ne može udovoljiti apelantu kao podnosiocu zahtjeva za pristup informacija pozivajući se na odredbe člana 6. tačka v) Zakona o slobodi pristupa informacijama. Naime, Upravni odbor smatra da bi se davanjem traženih informacija ugrozio proces donošenja odluka ovog organa i odlučivanje pojedinih članova ovog kolektivnog tijela, te da je pravo svakog člana Upravnog odbora da glasa po pojedinoj tački dnevnog reda i da iznosi svoje zaključke i mišljenje bez bilo kakavog pritiska na njegovo odlučivanje.

AP-2529/17

5. Apelant je 20. juna 2017. godine podnio apelaciju Ustavnom sudu protiv Presude Okružnog suda broj 11 0 U 019909 16 U od 29. maja 2017. godine.

6. Osporenim presudom odbijena je kao neosnovana apelantova tužba protiv tuženog Upravnog odbora radi poništenja Odluke broj 03/04-3.3524-24/16 od 22. novembra 2016. godine kojom je odbijena apelantova žalba podnesena protiv Odgovora rektora Univerziteta broj 01/04-2.2921/16 od 20. septembra 2016. godine. Navedenim odgovorom rektor Univerziteta obavijestio je apelanta da je odbijen kao neosnovan apelantov zahtjev za pristupu informacijama i da Univerzitet nije u mogućnosti da dostavi tražene podatke s pozivom na član 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 20/01), te član 4. Pravilnika o anketiranju studenata o kvalitetu nastavnog procesa, a u vezi sa članom 16. stav 5. navedenog Pravilnika, s obzirom da su podaci o provedenom anketiranju zaštićeni od neovlaštenog postupka

trećih lica, a čuva ih Kancelarija za osiguranje kvaliteta Univerziteta i bazi podataka fakulteta /Akademije.

Spajanje predmeta

7. S obzirom na to da navedene apelacije pokreću isto pitanje dopustivosti, Ustavni sud, u skladu sa članom 32. stav (1) Pravila Ustavnog suda, donio je odluku o spajanju navedenih apelacija u kojima će voditi jedan postupak i donijeti jednu odluku pod brojem AP-2527/17.

Apelacioni navodi

8. U svim navedenim apelacijama apelant smatra da mu je povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljnjem tekstu: Evropska konvencija) i pravo na slobodu izražavanja iz člana II/3.h) i člana 10. Evropske konvencije, te da je došlo do kršenja zabrane diskriminacije iz člana II/4. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 14. Evropske konvencije, a u vezi sa sa čl. 14. i 19. Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima.

9. Pri ispitivanju dopustivosti apelacija Ustavni sud je pošao od odredaba člana VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 18. stav (3) tačka h) Pravila Ustavnog suda.

Član VI/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine glasi:

Ustavni sud, također, ima apelacionu nadležnost u pitanjima koja su sadržana u ovom ustavu kada ona postanu predmet spora zbog presude bilo kojeg suda u Bosni i Hercegovini.

Član 18. stav (3) tačka h) Pravila Ustavnog suda glasi:

(3) Apelacija nije dopustiva i ako postoji neki od sljedećih slučajeva:

h) apelacija je ratione materiae inkompatibilna sa Ustavom;

10. U konkretnom slučaju apelant smatra da mu je osporenim presudama u postupku pristupa informacijama povrijeđeno pravo na pravično suđenje iz člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije. U vezi s tim, Ustavni sud, prije svega, mora riješiti pitanje primjenjivosti člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije na konkretan slučaj.

11. Ustavni sud ukazuje da član II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i član 6. stav 1. Evropske konvencije garantuju svakom pravo na pravičan postupak prilikom određivanja njegovih građanskih prava i obaveza. Shodno navedenom, ovo pravo se ne može primijeniti na sve postupke u kojim je

neka osoba stranka u postupku, već je primjenjivo na postupke koji se odnose na građanska prava i obaveze te stranke. Stoga je u konkretnom slučaju zadatak Ustavnog suda da odgovori na pitanje da li je u postupku pristupa informacijama odlučivano o apelantovim građanskim pravima i obavezama. U vezi s tim, Ustavni sud ukazuje da se u proceduri koja se odnosi na pristup informacijama u skladu sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama ne utvrđuju apelantova "građanska prava i obaveze" u smislu člana 6. stav 1. Evropske konvencije, već se u konkretnom slučaju radi o utvrđivanju postojanja zakonskih pretpostavki za pristup informacijama (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti broj *AP-2062/10* od 21. jula 2010. godine, tačka 8. i Odluka o dopustivosti broj *AP-2584/12*, tačka 8. od 5. novembra 2013. godine, dostupne na www.ustavnisud.ba). Ustavni sud zaključuje da član 6. stav 1. Evropske konvencije nije primjenjiv u konkretnom slučaju, niti član II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine pruža širi obim zaštite u konkretnom slučaju, pa proizlazi da je apelacija u ovom dijelu *ratione materiae* inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

12. U odnosu na navode apelanta o povredi prava na slobodu izražavanja iz člana II/3.h) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 10. Evropske konvencije, Ustavni sud zaključuje da postupak u kojem je utvrđivano postojanje zakonskih pretpostavki za pristup informacijama ne pokreće pitanja i ne uživa zaštitu prava apelanta na slobodu izražavanja iz člana II/3.h) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 10. Evropske konvencije, pa proizilazi da je apelacija i u ovom dijelu *ratione materiae* inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine i Evropskom konvencijom.

13. Imajući u vidu da su navodi o kršenju člana II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i člana 6. stav 1. Evropske konvencije *ratione materiae* inkompatibilni sa Ustavom Bosne i Hercegovine, Ustavni sud ukazuje da su, stoga, i navodi o kršenju zabrane diskriminacije iz člana 14. Evropske konvencije (kao akcesornog prava) u vezi sa pravom na pravično suđenje, također, *ratione materiae* inkompatibilni sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

14. U skladu sa navedenim, a imajući u vidu odredbu člana 18. stav (3) tačka h) Pravila Ustavnog suda, prema kojoj će se apelacija odbaciti kao nedopuštena ukoliko je *ratione materiae* inkompatibilna sa Ustavom Bosne i Hercegovine, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

15. U skladu sa članom VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine

Mirsad Ćeman